

HOLLY BOURNE

SI TY
NORMÁLNA
?!?

ÁNO

NIE

Klub okašlaných báb 1

SITY
NORMÁLNA
?!?
...!

HOLLY BOURNE

SI TY
NORMÁLNA
?!?

slovar

Copyright © 2015 by Translation © Jana Vlašičová 2017
Slovak Edition © Vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o., Bratislava 2018

ISBN 978-80-556-2988-9

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto knihy sa nesmie reprodukovat ani šíriť v nijakej forme ani nijakými prostriedkami, či už elektronickými, alebo mechanickými, vo forme fotokópií či nahrávok, respektíve prostredníctvom súčasného alebo budúceho informačného systému a podobne bez predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľa.

Z anglického originálu Holly Bourne: *AM I NORMAL YET?*,
ktorý vyšiel vo vydavateľstve Usborne Publishing Ltd. v Londýne
v roku 2015, preložila Jana Vlašičová.

Zodpovedná redaktorka Katarína Jusková

Editorka Katarína Škorupová

Vydalo Vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o., Bratislava v roku 2018.

Sadzba Alias Press, s. r. o., Bratislava

Tlač FINIDR, s. r. o., Český Těšín

Cena uvedená na obálke knihy je nezáväzným
odporúčaním pre konečných predajcov.

10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

www.slovart.sk

LEČEBNÝ DENNÍK

Normálny

Dátum: 18. september

Lieky: 20 mg fluoxetine
Predtým 40 mg
- Hurá! Hurá!

Na čo myslím / čo prežívam: Už som normálna?

Domáce úlohy:

- Dotknúť sa okraja smetného koša a 10 minút si vydržať neumyté ruky.
- Zjesť tri jedlá denne + desiatu a olovrant. (Čože? Žiadna pochvala?!)
- Darí sa ti, Evie! 😊

Špeciálne Evine úlohy:

1. Nedovoliť, aby sa ktokoľvek v škole dozvedel, veď vieš o čom.
2. Zčať žiť ako normálne šestnásťročné dievča a dobehnúť, čo si posledné tri roky zameškala.
Normálna v šestnástich:
 - * Škola
 - * Priatelia (takí, ktorí ňa neopustia preto, že im lezieš na nervy)
 - * Frajer? Zažiť aspoň prvý bozk?
 - * Párty? Zábava?

Jeden

Celé sa to začalo jednou párty.

Nebola to len taká obyčajná párty. Bolo to totiž aj moje prvé rande. Teda ÚPLNE prvé rande. Prvé v mojom živote. Konečne, po všetkom tom, prečo som sa ocitla na dne, som bola pripravená na vzťah s chalanom.

Volal sa Ethan, mal rád *Smashing Pumpkins* (netuším, čo je to) a už v pomerne mladom veku sa mu podarilo vypestovať si celkom slušné strnisko. A páčila som sa mu dosť na to, aby ma po prednáške zo sociológie pozval von. Bol vtipný. A mal malé, ale milé tmavé oči – pripomínali mi fretku alebo čo. Musím dodať, že sexi fretku. A hral na bicie a husle. Na oba nástroje! Hoci sú také odlišné. A... a...

Dobre, priznávam, panikárila som. A prenasledovali ma dotieravé myšlienky. Tieto stavy som prežívala miliónkrát intenzívnejšie, ako by som mala, bola som poľutovaniahodná. Malo to totiž pre mňa obrovský význam. Konečne som

sa chystala urobiť niečo normálne. A uvedomila som si, že to dokážem. Dokonca som vedela, čo si oblečiem. Skôr než som si vybrala ten najbezpečnejší outfit na rande: obtiahnuté džínsy, čierny top a červený náhrdelník, som si totiž vyskúšala všetky možné kombinácie oblečenia.

Budem zasa normálna. Do normálu sa však dostanem pomaly a bezpečne.

Oblečenie

Džínsy = kúlové, nosia ich všetci a dá sa z nich čítať toto: Ani len nepomysli na to, že sa s tebou na prvom rande vyspím.

Čierny top = zoštíhľujúci – áno, viem... išlo o prvé rande a ja som bola trochu opuchnutá z liekov.

Červený náhrdelník = skrytá zvodnosť, aby vedel, čo ho čaká, keď sa bude aspoň pol roka správať ako dobrý chlapec, ak budem ja pripravená, ak mi povie, že ma miluje, a ak zapáli pár sviečok a urobí všetky tie romantické veci, ktoré zrejme nikto skutočne nezažil...

... och, a aby sme nezabudli, ak bude dokonale vyumývaný a prejde zdravotnou prehliadkou.

Pekný bezpečný outfit.

Obleč si ho, Evie. Len si ho pekne obleč.

A to som aj urobila.

Skôr než vám prezradím, ako to celé dopadlo, a tým sa začalo niečo veľké, aj keď nie vzťah s Ethanom, myslím, že by

ste mali vedieť, ako sme sa spoznali, lebo inak sa do toho nebudete vedieť dobre vžiť.

Trepem. Skrátka, prezradím vám, že medzi mnou a Ethanom to nevyšlo.

To nič. Kto už len kedy prežil veľkú lásku s niekým, kto vyzerá ako sexi fretka?

Ako Evie stretla Ethana

Nová škola. Nastúpila som na novú školu, kde ma poznalo len pár ľudí ako tú, ktorej preskočilo. Napriek tomu, že som sa väčšinu času vzdelávala doma, na tejto škole mi umožnili urobiť si maturitu, pretože som vlastne celkom múdra, ak teda práve nie som hospitalizovaná na psychiatrii.

Ethana som si všimla na prvej prednáške zo sociológie. Hlavne preto, že tam bol jediný chalan. A, samozrejme, aj kvôli tej nenútenej sexi fretkovosti.

Sedel oproti mne a oči sa nám stretli takmer okamžite.

Obzrela som sa, aby som zistila, na koho sa tak uprene pozerá. Za mnou však nikto nesedel.

„Ahoj, volám sa Ethan,“ povedal a kývol mi.

„Ahoj, ja som Evelyn. Teda Evie, volaj ma Evie.“

„Už si niekedy študovala sociológiu?“

Pozrela som na stôl, kde ležala novučičká učebnica s úplne neporušenou väzbou.

„Hm, nie.“

„Ani ja,“ odvetil. „Počul som, že by ju zvládol aj miki-maus. Jednotku dostaneš ľavou zadnou.“ Usmial sa na mňa spôsobom, ktorý vo mne vyvolal čosi, kvôli čomu som sa

musela posadiť. Problém bol, že som už sedela, tak som sa len čudne pomrvila a zachichotala, aby som potlačila nával paniky. „Prečo si si ju zvolila ty?“

Otázka. Evie, dokážeš predsa odpovedať na otázku. A tak som sa usmiala a povedala: „Zdala sa mi bezpečnejšia ako psychológia.“

Fúha. Uvažuj. Skôr než odpovieš, mala by si si odpoveď premyslieť.

Pod strapatou šticou sa mu na čele prehĺbili vrásky. „Bezpečnejšia?“ zopakoval.

„Jasné, veď vieš... ja... hm... vieš... nechcela som si zapratávať hlavu ďalšími zbytočnými myšlienkami,“ snažila som sa mu vysvetliť.

„Myšlienkami?“

„Som príliš citlivá.“

„Aké myšlienky máš na mysli?“ naklonil sa ku mne so záujmom. Alebo skôr zmätene.

Pokrčila som plecami a začala som sa hrať s taškou.

„Na psychológii sa učíš o tom, čo všetko sa ti môže pobabrať v hlave,“ povedala som.

„Takže?“

Znovu som sa pohrabala v taške. „A to ti môže do života priniesť viac obáv, či nie? Vedel si, že existuje porucha identity telesnej integrity?“

„Identity telesnej čoho?“ spýtal sa a znova sa usmial.

„Identity telesnej integrity. Ak máš tú poruchu, môže sa napríklad ráno zobudiť presvedčený, že by si nemal mať dve nohy. Zrazu svoju druhú nohu nenávidíš a najradšej by si si ju dal amputovať. Niektorí ľudia s touto poruchou dokonca predstierajú, že ju majú amputovanú. A jediný

spôsob, ako túto poruchu vyliečiť, je zájsť za lekárom, ktorý ti ju ilegálne naozaj amputuje. Táto porucha sa zvyčajne u ľudí do dvadsať rokov nevyskytuje. Môže na ňu však ochorieť ktokoľvek. Len o tom ešte nevieme. Môžeme iba dúfať, že nezanevrieme na žiadnu zo svojich končatín. No a preto si myslím, že štúdium sociológie je bezpečnejšie.“

Ethan sa zarehotal, takže sa k nám začali otáčať všetky dievčatá v triede a zízali na nás.

„Fakt sa teším, že som na sociológii s tebou, Evie.“ Žmurkol na mňa, naklonil hlavu a usmial sa.

Srdce sa mi rozbúchalo, ale nie tým známym spôsobom zvieratá chyteného do pasce. Novým. Dobrým spôsobom.

„Ďakujem.“

Ethan ma zvyšok hodiny uprene pozoroval.

Presne tak sme sa zoznámili.

Prezrela som si svoj obraz v zrkadle. Najprv zblízka s nosom pritisnutým na skle. O chvíľku znova z odstupu. Potom som zatvorila oči a veľmi rýchlo som ich otvorila, aby som samu seba prekvapila a objektívne zistila aký prvý dojem vyvolám.

Musím to priznať – nevyzerám zle.

Z obrazu v zrkadle by ste určite nepovedali, aká som nervózna.

Zapípal mi mobil a srdcom mi otriaslo malé zemetrasenie.

Už som vo vlaku. Teším sa, že ťa večer uvidím. X

Je na ceste. Naozaj sa to deje. Potom som na mobile zbadala, koľko je hodín, a spanikárila som. Mala som odísť už pred siedmimi minútami. Všetky veci som napchala do kabelky, vybehla som do kúpeľne, aby som si umyla zuby a ruky.

Stalo sa to presne vo chvíli, keď som skončila s umývaním.

DOTIERAVÁ MYŠLIENKA

Umyla si si ich poriadne?

Skoro ma vystrelo. Akoby mi niekto zapichol do brucha ihlicu na pletenie.

Nie, nie, nie, nie, nie.

A k nej sa pridala ďalšia, nech je zábava.

DOTIERAVÁ MYŠLIENKA

Mala by si si ich umyť znova, len pre istotu.

To ma dostalo. Chytila som sa okraja umývadla, pretože telo mi vypovedalo službu. Sarah ma varovala, že sa to môže stať. Že tie myšlienky sa môžu vrátiť, keď začnem užívať menšiu dávku liekov. Povedala mi, že to môžem očakávať. Dodala však, že je to jedno, lebo už mám vybudované mechanizmy, ktoré mi pomôžu vyrovnať sa s nimi.

Na dvere kúpeľne zaklopala mama. Zrejme znova tajne sledovala, koľko času trávim v kúpeľni – ak som tam bola dlhšie ako päť minút, bol to varovný signál.

„Evie?“ zavolala.

„Áno, mami,“ odpovedala som, ešte stále s nervami v koncoch.

„Si v poriadku? Kedy odchádzaš na tú párty?“

Vedela len o večierku. Netušila, že mám rande. Čím menej mama vedela, tým lepšie. O rande vedela moja malá sestra Rose, ale tá prisahala, že to nikomu neprezradí.

„Som v poriadku, o chvíľu som von.“

Počula som, ako sa mamine kroky vzdľujú po chodbe, a potom som pomaly vydýchla.

Logická myšlienka

Si v poriadku, Evie. Nemusíš si znova umývať ruky, však?
Práve si si ich umyla. No tak, daj sa dokopy.

Ako dobre vycvičený vojak som sa vystrela a pokojne som odomkla dvere na kúpeľni. Napriek tomu si cestu von prebojoval ešte jeden prejav nie celkom fungujúceho mozgu a zaútočil znova.

DOTIERAVÁ MYŠLIENKA

Ach jaj. A je to tu zasa.

Dva

Po daždivom lete sa september naozaj vydaril. Keď som sa uberala na stanicu, koženú bundu som mala prevesenú cez plece. Stále bolo svetlo a príjemne teplo, po chodníkoch jazdili na korčuľiach decká, v záhradách vysedávali rodičia a popíjali pivo.

Bola som neskutočne nervózna.

Nechcela som sa s ním stretnúť sama, ale Jane – tá ZRADKYŇA – išla na párty autom. Zviezol ju tam ten zlodej kamošiek... prepáčte, myslela som Joela.

„Nevrav mi, že potrebuješ, aby som s tebou šla na stanicu po chalana, s ktorým máš rande,“ namietla nepríjemne sladkým hlasom. „Nie je táto požiadavka tak trochu... detinská?“

Osobne som toho názoru, že je oveľa detinskejšie, ak si farbíte svoje prirodzene blond vlasy načierno na truc svojim dokonalým milým rodičom, akých má Jane. Samozrejme, že som jej to nepovedala. Len som sklopila zrak, aby som nevidela tú pohrdavú iskierku v očiach obkreslených čiernou linkou.

„Napadlo mi, že by to mohlo byť zábavné, keby sme tam išli spolu,“ bránila som sa. „Ty a Joel. Ethan a ja. Ved' vieš, dvojité rande.“

„Zlatko, určite stojí len o teba. Ver mi.“

Jane som zvyčajne verila...

Zvyčajne som verila vlastnému úsudku.

Zvyčajne som verila vlastným myšlienkam.

Ale veci sa zmenili.

A dnes sa krútili v špirále.

Čo ak sa Ethan neukáže? Čo ak to bude najhorší večer, aký som kedy zažila? Čo ak zistí, že som trafená, a stratí o mňa záujem? Čo ak nikdy nenájdem nikoho, kto to so mnou zvládne? Jasný, že mi je lepšie, ale ešte stále som to... ako to povedať? Stále som to ja.

Hneď nato som si spomenula, čo mi o randení povedala Sarah.

Čo mi povedala Sarah o randení

„Mám rande,“ oznámila som jej.

Sedela som na obľúbenej stoličke v jej pracovni, krútiac v rukách plyšového zajaca. Sarah sa venovala aj rodinnej terapii, takže keď mi rozprávala o veciach, ktoré sa mi veľmi nepáčili, vždy bolo naporúdzí množstvo hračiek, s ktorými som sa mohla hrať.

Terapeuta neprekvapíte – chodila som k nej dva roky a toto som zistila dosť skoro. Napriek tomu sa po tejto informácii narovнала v kresle.

„Rande?“ spýtala sa úplne neutrálnym a totálne terapeutickým hlasom.

„Tento víkend. Beriem ho na jeden večierok.“ Zajac sa rozkrútil trochu rýchlejšie a ja som sa nevdojak usmiala. „Asi to nie je úplne vážne rande. Myslím tým, že tam nebudú žiadne sviečky ani ružové lupienky, ani nič podobné.“

„A kto je ten chalan?“

Sarah si čosi poznačila do veľkého notesa, ktorý použila, zakaždým keď som povedala niečo zaujímavé. Vždy som mala pocit, akoby som skórovala, keď vytiahla pero.

„Ethan, chalan, s ktorým chodím na prednášky zo sociológie,“ odpovedala som.

„Fajn, a aký je?“

Zabublalo mi v žalúdku a úsmev na tvári sa mi rozšíril.

„Hrá na bicie. A myslí si, že je asi marxista. A tiež si myslí, že som fakt vtipná. Včera povedal: *Evie, s tebou je taká sranda. A...*“

Sarah ma prerušila. Položila mi zvyčajnú otázku,

„A čo pri tom cítiš, Evelyn?“

Nadýchla som sa a na chvíľu som sa zamyslela.

„Cítim sa dobre.“

Pero sa opäť rozbehlo po papieri.

„Prečo sa cítiš dobre?“

Položila som zajaca naspäť do škatule a vystrela som sa v snahe prísť na odpoveď.

„Myslím, že som nikdy nedúfala, že by som sa mohla páčiť nejakému chalanovi... S tým všetkým, čo nosím tu...“ poklopkala som si po hlave. „A bolo by fajn, veď vieš, mať priateľa... tak ako ostatné baby...“ povedala som.

Sarah prižmúrila oči, a ja som hneď vedela, na čom som. Dva roky terapie ma naučili jedno – prižmúrené oči = nič mi nepovie.

„Možno by to bolo fajn, ale myslíš si, že by to pre teba bolo dobré práve teraz?“

Postavila som sa, totálne našťvaná.

„To nemyslíš vážne! Prečo nemôžem aj ja žiť normálne aspoň v niečom? Pozri, ako veľmi sa mi zlepšil stav. Beriem menej liekov. Každý deň chodím do školy. Dostávam dobré známky. Dokonca som minulý týždeň strčila ruku do smetného koša. Nepamätáš sa?“

Znova som si sadla, lebo som vedela, že na moje dramatické výstupy terapeutka reagovať nebude. Mám pravdu, tá sa nedá vyprovokovať.

„Je normálne, že chceš niečo normálne, Evie. Vôbec ti to neupieram a ani nevravím, že randiť nesmieš alebo by si nemala...“

„Aj tak ma nezastavíš. Som slobodná.“

Potrestala ma mlčaním.

„Poviem ti len to, Evie, že si počínaš skvelo. Sama si to povedala. Ale napriek tomu...“ poklopkala perom po notese a prechádzala si jazykom po vnútornej strane líca. „Napriek tomu... vzťahy vedia všetko skomplikovať. Najmä vzťahy s pubertákmi. Môžu ťa doviesť k tomu, že budeš priveľmi premýšľať a všetko analyzovať, a napokon môžeš začať o sebe pochybovať. Aj v tom najnormálnejšom (pri slove *normálnejšie* prstami naznačila úvodzovky) dievčati vedia vyvolať pocit, že sa zbláznilo.“

Na chvíľu som sa zamyslela. „Chceš povedať, že Ethan sa so mnou bude zahrávať?“

„Nie, podľa mňa sa frajeri a frajerky so sebou zvyčajne zahrávajú. Chcem sa len uistiť, že sa pri všetkom, čím prechádzaš, vyrovnáš aj s tým.“

Obranne som si prekrížila ruky na prsiach.

„Aj tak pôjdem na to rande.“

Cesta na stanicu bola dosť dlhá. Slnko klesalo čoraz nižšie a obloha sa sfarbila do modrofialova. Tam, kde bývam, sa môžete na oblohu dívať do sýtosti. Väčšina domov stojí osamote a sú obkolesené veľkými záhradami. V centre mesta nájdete Starbucks aj pizzeriu či zopár krčiem a ďalšie klasické prevádzky či obchody, ale je to len ostrov hluku v rozľahlej prímestskej časti.

Ethan mi poslal správu o presnom príchode jeho vlaku. Delilo nás od seba niekoľko mestečiek. Cesta vlakom do nášho mestačka mu trvala presne devätnásť minút.

DOTIERAVÁ MYŠLIENKA

Čo ak sa Ethan chytí tyče na držanie vo vlaku?

Čo ak sa tej istej tyče pred ním chytí niekto,
kto si predtým kýchol do dlane a je chorý?

Čo ak ma potom Ethan chytí za ruku?

Potkla som sa, hoci mi v ceste nič nestálo, a takmer som sa natiahla. Randenie mojej hlave naozaj neprospievalo. Ako zvyčajne, objavovali sa v ňom čudné myšlienky, v danej situácii absolútne nevhodné.

Myšlienky, ktorými je podľa mňa normálne zaoberať sa pred rande

- Nebude to čudné a trápne?
- Budem sa mu páčiť?
- Ako vyzerám?
- Bude sa mi páčiť on?

CELÝ DEŇ sa mi hlavou ako na nepretržite sa krútiacim kolotoči mihali aj tieto otázky, ale striedali ich aj chore predstavy o hlúpych baktériách. Ako – dopekla – vždy.

Aby som sa od nich odpútala, znovu som si v mysli prehrala, ako ma Ethan pozval na rande.

Ako ma Ethan pozval na prvé rande

Na druhú prednášku zo sociológie prikvitol očividne spokojný sám so sebou.

„Ahoj,“ povedala som placho, keď si sadal oproti mne.
„Syndróm cudzej ruky,“ odvetil a s úsmevom mi kývol.
„Prosím?“

„Novinka, ktorej sa treba obávať. Syndróm cudzej ruky.“

Zapamätal si, o čom sme sa bavili! Dokonca sa tou témou zaoberal ďalej! Uškrnula som sa a naklonila hlavu nabok. „Vážne? A čo to je?“

Počkat'... ČO JE, DOPEKLA, SYNDRÓM CUDZEJ RUKY? MÔŽEM TO CHYTIŤ?

„Je to totálne čudné.“ Zamával rukami, aby mi naznačil, ako veľmi. „Ide o neurologickú poruchu. Tvoja ruka akoby